



SPORT.

·ORGAN·FÖR·IDROTTSFÖRENINGEN·KAMRATERNA·
·SVERIGE·OCH·FINLAND·

<p>Prenumerationspris: helt år kr. 2,00 tre fjärdedels år. » 1,60 halft år. » 1,10 kvartal » 0,60 befordringsavgiften ej inberäknad.</p>	<p>Utgifvare: Gösta Åkerhielm.</p> <p>Redaktion: E. Bergvall, E. Krantz, H. Malmberg, G. Åkerhielm.</p>	<p>Annonspris: 10 öre pr □-cm.</p> <p>Utgifningstid: Den 10 och 25 i hvarje månad.</p>
---	--	---

N:o 22.

20 December 1898.

1:sta Ärg.

OSSIAN MICKLIN.



Ossian Micklin.

Bland våra sportande finska kamrater intager M. ovilkorligen det första rummet. M. tillhör Uleåborgskretsen af I. F. K.



HARALD LARSSON.

Vid Uleåborgs allmänna täflingar i skridskoåkning har han alltid deltagit med god framgång. Ett första pris, guldmedalj, samt tvänne andra pris, vittna om hans färdighet i denna idrott.

Såsom skidåkare har M. visat sig vara lika uthållig som stark. Uleåborg har sedan gammalt utgjort en hemort för goda och uthålliga skidlöpare så att M. inom denna idrott haft goda medtäflare. Två första pris utgöra M:s segerstecken i skidlöpning.

Vid kretsens täflingar i fri idrott har han alltid utmärkt sig, isynnerhet i kulstötning och spjutkastning.

Våren 1898 föranstaltade Uleåborgskretsen en större täfling i gymnastik. Här eröfrade M. med glans första pris (55,9 points), ehuru han ej als hade tränat sig för denna täfling. Hans afsikt var nämligen icke att delta.

M. har dessutom fungerat såsom ledare af »I. F. K:s» gymnastikförening (turnen) hela sista året. Genom sin skicklighet lyckades det för honom att bringa den i det tillstånd, hvaren nu befinner sig. Han måste dock till följd af öfverhopadt arbete afsäga sig denna tjänst för i år. Svårt skall det blifva för föreningen att fylla denna plats med en person, som uppväger M.



En Lundensare.

Harald Larsson, en bland stiftarne af I. F. K. XII, är född i Båstad 1878. Han gick i Helsingborgs högre allm. läroverk i klasserna 1—6: 2 R. Från Helsingborg kom han till Lunds Priv. Elementarskola. I början af sin vistelse därstädes gjorde han sig genast bemärkt genom sin skicklighet i gymnastik. I den fria gymnastiken var han alltid den främste bland sina kamrater. Också har han under den korta tid han vistats i Lund tagit flera pris.

Vid de täflingar I. F. K. XII anordnade i våras tog Larsson 2 1:sta och 1 2:dra pris. Vid täflingarne i höstas slog han det dåvarande rekordet i kulstötning 16,45 m. med sammanlagt 18,25 m. Dessutom tog han 1:sta pris i höjdsprång.

Lunds Idrottsklubb hade äfven täflingar i höstas. Vid dessa eröfrade Larsson 3 1:sta och 1 2:dra pris.

Under Helsingborgstiden deltog Larsson i gymnastikfesten i Malmö och bidrog där till Helsingborgarnes lagrar.



Annälän för år 1899.

Under det nu gångna året har Sport kunnat glädja sig åt ett alltmer stegradt intresse äfven hos den icke sportande allmänheten, tack vare de många äfven för dem, som icke direkt utöfva någon idrott, njutbara uppsatserna. Det är vår afsikt att äfven för nästa år utgifva tidningen efter samma plan, och hoppas vi kunna tillfredställa våra ärade läsares fordringar på oss, så mycket mer som flera af vårt lands bästa pennor intressera sig för tidningen. Vi skola göra allt hvad i vår förmåga står för att få Sport så intressant som möjligt och ej endast intaga torra idrottliga fakta och dato, utan äfven i mån af utrymme uppsatser af mera roande art. Bland de förmåner, som beredas prenumeranterna, vilja vi endast framhålla, att de gratis erhålla Sports julnummer, hvilket ensamt motsvarar fjärdedelen af prenumerationsafgiften.

För att alla skola kunna ha råd att prenumerera på tidningen, ha vi för 1899 ytterligare sänkt den redan förut låga prenumerationsafgiften, så att priset nu endast utgör 2 kr. för år, 1,60 för trefjärdedelsår, 1,10 för halft år och 0,60 kr. för kvartal, postbefordringsafgiften inberäknad.

Prenumeration sker lämpligast på posten.



OCKSÅ EN BADGÄST!

»Det var bra, nu får du allt vara snäll och skriva något för 'Sport', hälsade mig en af redaktörerna för nämnda tidning då jag häromdagen incognito var i den goda staden Upsala. Jo, nu var jag fast, och mitt incognito nach Lübeck. Jag fick lof att vara snäll och lofva att göra hvad jag kunde för tillfället (och det var ej mycket, tyvärr). »Hvad skall jag skriva om?» »Sporten!» »Javisst, men hvilken form?» Därvidlag fick jag vänligt nog full valfrihet. Tack snälla redaktör! Jag tar mig friheten

att missbruka den mig upplåtna friheten på ett rysligt sätt och skrifver inte alls om någon sport, utan berättar i stället en liten episod, som jag var vittne till under det jag var simlärare i S-vall.

Det var en het sommandag. Jag gick nere i badhuset och dāsade och funderade så, om det ej var lämpligast att knalla sig hem och få en bit mat i sig, ty klockan visade vissa tendenser till att närma sina visare till hvarandra så, att det skulle se ut som om hon snart skulle bli tre. Manfolket började försvinna från badhuset, fruntimren hade sin tid mellan tre och fem, och jag tänkte gå mina färde, men blef indirekt hindrad af en »herre», som ville bada.

Det är nu bra och nyttigt i och för sig, men en gammal regel bjuder ju, att berusade personer få på inga villkor gå i vattnet. Mannen var in statu quo och hade på något outransakligt sätt kommit öfver en biljett, som han lämnat i biljettluckan, och på så sätt kommit in utan att försäljerskan lagt så noga märke till honom.

Jag närmade mig den slingrande och vänligt lallande individen och frågade, om han verkligen tänkte bada. Jo, det tänkte han och biljett hade han betalt så det mötte inga hinder, mente han.

»Må vara händt, det kan vara lustigt att se hur han skall bära sig åt då,» tänkte jag och log i mitt arga sinne, »kommer han väl ner i grundsumpen, så lär han väl snart ge sig upp igen». Och jag väntade.

Under mina små funderingar hade objektet för desamma gjort badtoalett och kom ut ur hytten i akt och mening att ge sig i djupsumpen.

»Nej, hör ni, kan ni simma,» framkastade jag i tviflande ton och ställde mig i vägen.

»Simma, det vete f-n,» svarade min älskvärde badgäst mer sanningsenligt än egentligen smakfullt konverserande.

»Ja, var så god och gå då i grunda sumpen,» invände jag och visade honom dit.

»Den där, nää, här vill jag bada», och så en försöksgest åt djupsumpen.

»Nej, det blir ej af.»

»Får jag se på den bara?»

»Ja, det kan ni få, men ni får ej gå i den!»

»Nää, bara titta», och innan jag visste ordet af stöp mannen som han stod, med armarne sträckta ut-efter sidorna, på hufvudet i djupsumpen. Morjens, tänkte jag och kastade af rock och väst, klar att hoppa i efter, om han skulle dröja för länge under vattnet. Jo, där dök han upp längst bort i sumpen efter att ha varit under vattnet mer än en half minut, flytande på rygg med möda kafvande med händerna. Mannen

var simkunnig, det syntes tvärt, men var för omtöcknad för att ta ordentliga simtag. Jag ropade åt honom att vända. Ja det gjorde han, men på mage, och sam på något underligt sätt ut i hamnen, tidtals sjunkande under och tidtals hållande sig öfver vattnet. Några pojkar fingo order att hålla utkik på honom, och jag var klar att lossa en båt, som låg vid badhuset, för att ro ut till honom, om så skulle behövas. Men det behöfdes ej, ty han vände inåt efter en stund och kraflade sig in till badhuset på samma sätt, som han lämnat det, så långa stunder under vattenytan, att jag knappt trodde han skulle synas igen, och inmundigande en förfärlig massa kallsupar. Men in kom han och knogade uppför trappan synbarligen lika onykter som då han kom i vattnet, oaktadt han legat i ungefär femton minuter.

När han gick förbi mig, gjorde han en chevalerisk bugning, som höll på att rendera honom en extra kullerbytta, och hviskade till mig med af inre öfvertygelsens rörelse vibrerande stämma:

»Det ä f-n, hva d'ä nyttigt å bada.»

Jag var arg på honom ett tag och tänkte laga att han skulle få en liten afbasning för sitt välförhållande, men jag kunde det ej på villkor. Jag bara dog af skratt.

Bal.



VINTERLIF

eller

Äfventyr på Upsalaslätten.

Har du någon gång varit civiliserad, riktigt civiliserad i varmt, ombonadt rum, med en matematisk lärobok, smärre kopparslagare, engelsk stärkekrage, trasig skjorta och gitarrspelande frälsningssoldat i rummet under.

Det smäller i husknutarne, termometern visar -10° , snöflingorna förmörka solen, bjällror klinga och bryggaredrängen tar sig en åkarebrasa nere på gatan. Då kan du räkna ut, att värmen i ditt och gitarren i sitt rum äro olidliga samt att kylan därute är så hälsosam för öronen.

Öch bössan på väggen tages ned — bössan måste du ha i fall du skulle möta någon —, krut och hagel glömmas hemma, och du vandrar ut till närmsta skog för att njuta af rimfrost i näsan och svett på kroppen utaf pulsandet genom de djupa drifvorna. Granarne strö så behagligt puder öfver dig då du tränger dig fram under de låga grenarne. Det spritter i kroppen då det kalla snövattnet rinner utefter ryggen.

Du får tänka i fred utan frälsningssoldat och löskrage, och tankarne bli så friska. Kanske är det för köldens skull.



* * *

»Hoj», Pelle, »Skräddaren» och jag ha alltid hållit tillsamman, isynnerhet »Hoj» och jag. När han var åtta och jag sju år, skar »Hoj» sig i tummen, och jag smetade rödfärg på mitt pekfinger, och så lät han sin tumblood rinna ned på min rödfärg. Det kommo vi öfverens betydde, att vi voro fosterbröder. Det finns liksom litet kvar af det där brödrskapet ännu.

»Skräddaren» är skräddare, och jag är rödhårig. Hvad de andra två tänka bli hör inte hit. För ett tiotal år sedan hette »Skräddaren» Kalle.

Anno 189— hade vi fyra beslutat företaga en skidutflykt tillsammans.

Och den stora dagen randades. Klockan fem hämtades jag af de andra tre, hvilka fullt utrustade bildade häck utanför min dörr.

Min lille bror hade lånat en skida af sin skolkamrat, jag fick låna en dito af en bekant, den barmhärtige »Skräddaren» hade tagit med sig ett par gamla aflagda stafvar och »Hoj» bestod välvilligt snören att binda fast skidorna med. Dessa surrades, och så bar det i väg ut ur staden och hän öfver bristande, nyfrusen skare.

När man en bister vintermorgon från en skogsås ser solen gå upp mellan snötyngda grenar, ser hur hon låter sjina strålar hoppa fram öfver de gnistrande kristallerna, kan man känna en sjudande lifslust gjutas i sin själ. Dåsigheten försvinner, man blir hurtig och kry, musklerna spännas och nerverna piggas upp af vinterluften.

»Hoj» gick i spetsen, vi andra följde efter, och så kommo vi till en stor hög. Pelle påstod att det var Ultunaberget, och »Skräddaren» ansåg det vara Upsala högar. »Hoj» ville upp på berget, men Pelle, som menade att vi redan gått fem mil, nekade absolut att följa med dit upp.

»Hoj» började streta uppför, och jag försökte sammaledes, men lyckades endast ramla ned från isblocken under mina stöflar. Då klef jag uppför backen och skidorna fingo följa med bäst de gitte. De släpade också med ty snörena voro starka.

När jag kom upp på toppen stod »Hoj» där redan och upplyste mig att vi skulle åka ned igen. Och så åkte han ned.

Jag klättrade upp på ispyramiderna igen med den lofvärda afsikten att följa hans exempel. Han hade åkt strax till höger om en björk. Till vänster, stödda mot en gärdesgård, stodo »Skräddaren» och Pelle. Långt nere på slätten hade »Hoj» stannat.

»Skräddaren» skrek att jag skulle »akta staketet», och Pelle rådde mig att inte öfverfalla björken.

Jag ansåg det vara lämpligast att åka i »Hoj» spår, beväpnade mig med mod samt gaf mig iväg. Huj, hvad det gick, först ordentligt i spåret, men plötsligt fick vänstra skidan den idén, att den skulle gå på sin sida om björken. Den högra följde troget spåret. Saken började blifva kritisk! Med ett våldsam ryck fick jag upp skidan ur spåret samt klarade mig till vänster om björken.

»Staketet kommer att ramla», skrek »Skräddaren», och i systematisk ordning flydde han och Pelle från den hotade gärdesgården.

»Hoppa», skrek Pelle.

Hoppa när det gick med en fart så att tårarne runno baklänges in i hjärnan. Jag beslöt att sätta mig och använda byxorna såsom bromsapparat.

Och jag satte mig just när jag kom till en liten väg, som gick framför gärdesgården. Detta hade en oerhörd verkan. Jag flög ögonblickligen i vädret. Snövallen vid väggkanten verkade såsom ett »gupp».

Hur det gick till, vet jag ej, men nog kände jag att bromsen slog i gärdesgården och att jag studsade från denna flera meter ut på gårdet rätt ned i ett dike.

Där låg jag och kunde icke annat. Fötterna och de därvid dinglande skidorna var det enda, som syntes af mig. Resten låg i snösörjan i diket.

De tre strömmade till och greto öfver mig stackars fallne.

När de ändtligen slutat skratta, drogo de upp mig.

O fasa, bromsapparaten satt på gärdesgården. Rådplägning hölls, en stuga upptäcktes långt borta i skogsbrynet och beslut fattades att åka dit för att låna nål och tråd i och för reparation af den obrukbara bromsen.

Denne sistnämnde togs ned från gärdesgården, hvarefter vi styrde kosan mot stugan.

Vi hade kommit ungefär halfvägs, när vi mötte ett par skidlöpare, en herre och en dam.

Jag stannade förskräckt.

»Sätt dig», sade Pelle.

Jag satte mig i snön.

Den mötande herrn, som såg vänlig ut, stannade och frågade hvarför jag satt i den kalla snön. Damen stannade också för att undra om jag gjort mig illa.

Till vänster stod »Skräddaren», bakom herrn och damen stod Pelle, viftande med den förolyckade bromsen, bakom mig stod »Hoj» och rullade med ögonen för att icke behöfva skratta. Sina knän stödde han mot min rygg, och med dem skrattade han så att jag fick två stora knölar, en på vardera skulderbladet.

Jag kände att gropen, som jag satt i, blef störrre, och den medlidsamma damen erbjöd sig att hjälpa upp mig.

Men då sade jag med olycksbådande stämma: »rör icke vid mig», och »Hoj» rullade ohyggligt med ögonen. Damen vardt rädd och gick samt tog herrn emellan sig och oss »ifall de skulle kasta någon bomb».

Omsider kommo vi till stugan. Pelle skickades in efter nål och tråd, hvarefter jag lades på magen på en vedtrafve. »Hoj» och Pelle höllo i mig under det »Skräddaren» sydde fast mig vid byxorna och byxorna vid rocken.

Och sedan är icke mycket mera att förmäla om den dagen, annat än att hemfärden anträdde vid präktigt månglitter.

Visserligen hade vi kopparslagare i benen dagen därpå — åtminstone jag — men de voro icke på långt när så ohandterliga som de, hvilka bruka husera i lilla hjärnkotoret.

Orvar.



NY TIDNING FÖR IDROTTS JULNUMMER

är utkommet i ett vackert, grönt omslag. Bland de ytterst fint utförda illustrationerna märkas ett utmärkt porträtt af kronprinsessan samt af flere hästsportens befrämjare och utöfvare. Segling är äfven rikhaltigt behandlad både hvad Sverige och Finland beträffar. Hit få vi väl äfven räkna uppsatsen »Lilla fruns första seglats i Lysekil» af den kända signaturen C. S:th och illustrerad af J. Hägg på ett mycket förtjänstfullt sätt. Se blott på den på särskild bilaga tryckta laveringen »Det var en kutter från Göteborg»; den talar

för sig själf och behöfver intet beröm. Vidare finnas där porträtter af framstående män inom flere områden jämte vyer från skidfärder m. m. De engelska simmarnes besök i somras är äfven föremål för en serie fotografier och skildringar. Priset på det i allo utmärkta, 48-sidiga numret är endast kr. 1,50.



Från Sportvärlden.

Några idrottsresultat år 1898

samlade för »Sport» af Jöns Pärsson.

I. Höjdsprång.

Norrköpings gymnastikförening, <i>A. Bonthron</i>	169 cm.
Göteborgs atletoförening, <i>A. Wallander</i>	168 »
»I. F. K.», Gefle, <i>H. Holst</i>	167 »
»Örnulf», <i>C. A. Andersen</i>	167 »
Örgryte idrottsällskap, <i>N. Eriksson</i>	165 »
»Gleipner», <i>W. Piene</i>	162 »
»I. T.», Sthlm, <i>F. Hernblom</i>	162 »
Idrottsklubben, Sthlm, <i>H. Rundberg</i>	160 »
»I. V.», Gbg, <i>J. Fenton</i>	159 »
»Tjalve», <i>H. Due</i>	158 »
Kristiania idrætsforening, <i>O. Hang</i>	158 »
Jevnaker idrætsforening, <i>Th. Smith</i>	155 »
»Idd», Tønsberg, <i>H. Nyrrerod</i>	153 »
»Odd», Skien, <i>T. Lie</i>	153 »
»I. F. K.», Helsingborg, <i>K. Isberg</i>	152 »
Djurgårdens idrottsförening, <i>Fr. Ljungberg</i>	152 »
»I. F. K.», Lund, <i>H. Larsson</i>	151 »
»Uleåborg, <i>O. Micklin</i>	150 »
»Stærkodder», <i>S. Jensen</i>	150 »
»I. F. K.», Fellingsbro, <i>B. Magnuson</i>	148 »
Upsala idrottsklubb, <i>K. Öberg</i>	147 »
»I. F. K.», Eskilstuna, <i>N. Engström, V. Nordström</i>	145 »
»Gbg, <i>F. Örtenblad</i>	145 »
»Upsala, <i>E. Fryklöf</i>	145 »
»Urøed», Porsgrund, <i>A. Sandvold</i>	145 »
Kristiania yngre idrætsforening, <i>J. Jensen</i>	145 »
»Kronan», Sthlm, <i>I. Anderson</i>	143 »
»I. F. K.», Halmstad, <i>A. Frode</i>	142 »
Kristiansands turnforening, <i>J. Møhle</i>	142 »
»I. F. K.», Köping, <i>A. Johanson</i>	141 »
Köpenhavns fodsportsforening, <i>A. Th. Jensen</i>	141 »
»I. F. K.», Skara, <i>G. Malm</i>	140 »
»Viktoria», Wien, <i>Winchler</i>	140 »
»I. F. K.», Sthlm, <i>O. Sjöstedt</i>	130 »
»Västerås, <i>B. Forsman</i>	130 »

II. Längdsprång.

Idrottsklubben, Sthlm, G. Rundberg	617 cm.
Göteborgs atlefförening, A. Wallander	590 »
»I. F. K.», Upsala, E. Fryklöf	581 »
»Tjalve», H. Due	576 »
»Idd», Tønsberg, E. Levorsen	565 »
Kristiania idrætsforening, Chr. Seeberg	560 »
»Ørnulf», E. Pedersen	548 »
»I. F. K.», Gefle, H. Söderbom	537 »
»Stærkodder», S. Jensen	537 »
Københavnns fodsportsforening, A. Th. Jensen	535 »
»L. S.», Gbg, G. Perlström	533 »
»Gleipner», J. Stumphf	528 »
Ørgryte idrottssällskap, F. Friese	519 »
»I. V.», Gbg, J. Fenton	516 »
Jevnaker idrætsforening, Th. Smith	510 »
»Odd», Skien, T. Lie	506 »
Norrköpings gymnastikförening, A. Bonthron	505 »
Upsala idrottsklubb, R. Almgren	505 »
»Kronan», Sthlm, A. Jonsson	492 »
»I. F. K.», Gbg, A. Friman	490 »
»Eskilstuna, N. Björkman, V. Nordström	489 »
»Norrøna», Fr. Fredriksen	480 »
Kristiania yngre idrætsforening, H. Hansen	474 »
»I. F. K.», Helsingborg, K. Isberg	461 »
»Skara, T. Hagrén	461 »
»Fellingsbro, B. Magnuson	460 »
»Halmstad, O. Svensson	450 »
Kristiansands turnforening, J. Mæhle	448 »

III. Trestegsprång.

Kristiania idrætsforening, Chr. Seeberg	12,25 m.
»Stærkodder», S. Jensen	12,19 »
»Ørnulf», H. Nordlie	12,19 »
»Tjalve», H. Blystad	12,18 »
Københavnns fodsportsforen, A. Th. Jensen	12,15 »
»Idd», Tønsberg, H. Nyrrerod	11,35 »
Jevnaker idrætsforening, Th. Smith	11,30 »
»Gleipner», J. Stumphf	11,05 »
»Odd», Skien, T. Lie	10,98 »
Kristiania yngre idrætsforening, S. Dahl	10,45 »

IV. Häsprång. (Grensprång.)

Norrköpings gymnastikförening, B. Palmeth	235 cm.
Djurgårdens idrottsförening, G. Lindman	223 »

V. Stafsprång.

Ørgryte idrottssällskap, O. Odén	292 cm.
»Gleipner», Bj. Knudsen (17 år)	290 »
»Ørnulf», H. Nordlie	280 »
Idrottsklubben, Sthlm, F. Miettinen	270 »
»Norrøna», K. Olsen	270 »
»I. F. K.», Eskilstuna, V. Nordström	260 »
Svenska idrottsförbundet, Gbg, H. Olson	260 »
Jevnaker idrætsforening, Lindblom	260 »
Københavnns fodsportsforening, V. Møller	255 »
Kristiansands turnforening, J. Mæhle	253 »
»Odd», Skien, T. Lie	250 »

Sundbybergs idrottsklubb, V. Dahl	250 »
Djurgårdens idrottsförening, Fr. Ljungberg	250 »
»I. F. K.», Gbg, A. Friman	245 »
»Idd», Tønsberg, Alfr. Olsen	240 »
»Stærkodder, A. Alfsen	228 »
»Uræd», Porsgrund, K. Braathen	224 »
»I. F. K.», Sthlm, G. Åkerhielm	220 »
»Lund, H. Larsson	206 »

Forts.

Simsporten 1898.

Simningen, den friaste af alla idrotter, har under det gångna året fått ett ganska godt uppsving.

Den friaste — ty det fins väl ingen annan idrott, som är så oberoende af material som simningen. Ett bad — pockande behof hos en frisk människa — samt på samma gång en ypperlig kroppsöfning i form af konst- eller hastighetssimning, kan hvar och en taga sig, i hvilken liten å eller bäck som helst.

Engelsmännens besök i somras gaf ny fart åt för denna idrottsgren intresserade svenskar. Ämnet är utförligt behandlat i Ny Tidning för Idrotts julnummer af vår förnämsta sportauktoritet major V. G. Balck.

Intresset för simsporten har i alla tider gått i vågor. Förmågor hafva gång på gång dykt upp, men motgångar och bristande tid ha efter några år slappat deras intresse. Så har simkonsten under någon tid fått ligga nere tills nya krafter ryckt fram.

Svenska Lifräddningssällskapet, som för närvarande är under bildande kommer dock med de resurser, det har, att betydligt höja simsporten i vårt land. De personer, som stå i spetsen för sällskapet, äro en garanti för dess förmåga.

Prisutdelningen till handicapsimningen. Under sin vistelse härstädes föranstaltade engelsmännen en handicapsimning, den första i Sverige. Första pris vid denna täfling var det engelska sällskapets »The Life Saving Society» guldmedalj samt den af mr H. Klafthenberger förärade vandringspokalen, andra pris var samma sällskaps silfvermedalj med guldcentrum och tredje pris dess silfvermedalj.

Söndagen den 4 dec. hade Stockholms kappsimmingsklubb anordnat klubbafton å »Skomakarekällaren», hvarvid prisutdelningen skedde. Amiral O. Lagerberg förrättade densamma.

Första pris tilldelades Carl Johansson, andra Hj. Johansson och tredje Erik Bergvall från Upsala.

Därefter företogs prisutdelning för täflingar i raka hopp:

1:sta pris, silfvermedalj, Hj. Johansson, 43 points.
2:dra » » A. Borglund 38 »
3:dje » bronsmedalj, Knut Pettersson 37 »

samt för varierande hopp:

1:sta pris, silfvermedalj, Bertil Mollberg, 56 points
2:dra » » Ivan Pettersson, 52 »

Kollationen fortsattes till långt fram på småtimmarne. God stämning.

Till hedersledamöter i idrottsföreningen »I. T.», Stockholm, hafva valts major V. Balck och grefve Clarence von Rosen.

Upsala högre allmänna läroverks gymnastikföreningar hade onsdagen den 14 dennes anordnat en i allo lyckad uppvisning. Särskildt må nämnas hrr Ahlbergs och Öbergs rundgång, hrr Funcks och Sandbergs höjdsprång samt hr K. Dahlströms språng öfver hästen.

Idrottssällskapet »I. T.», Stockholm, höll täflingar i fri idrott lördagen den 10 dec., hvarvid följande protokoll fördes:

Höjdsprång.

1 pris, silfvermed.,	F. Hernblom	162 cm.
2 » bronsmed.,	R. Ahlin	155 »
3 » diplom,	A. Håkansson	147 »

Höjdsprång utan sats (= »jämfota»).

1 pris, bronsmed.,	R. Ahlin	120 cm.
2 » »	F. Hernblom	120 »

Längdsprång.

1 pris, silfvermed.,	R. Ahlin.
2 » bronsmed.,	F. Hernblom.
3 » diplom,	A. Håkansson.

Längdsprång utan sats (= »jämfota»).

1 pris, silfvermed.,	F. Hernblom	268 cm.
2 » bronsmed.,	R. Ahlin	247 »

Trestegssprång.

1 pris, silfvermed.,	F. Hernblom	9,06 m.
2 » bronsmed.,	E. Boklund	8,45 »
3 » diplom,	R. Ahlin	8,39 »

Grensprång öfver häst.

1 pris, silfvermed.,	F. Hernblom	192 cm.
2 » bronsmed.,	R. Ahlin	177 »
3 » »	K. Holmin	177 »

Jöns Pärsson.

Idrottssällskapet "L. S." i Göteborg mottog i lördags i exercishuset sin nya, af damer i staden skänkta fana, som högtidligen invigdes.

Fanan öfverlemnades till sällskapets ordf. hr Leop. Englund af major V. Reuter, som med några få ord tolkade ögonblickets betydelse och påminde om sällskapets femtonåriga tillvaro.

Härefter höllos täflingar som utföllo med följande resultat:

Höjdsprång öfver ribba:

1:a pris, silfverpokal,	A. Wallander, G. A. I. S.,	165 cm.
2:a pris, silfverbägare,	Fr. Friese, Ö. I. S.,	160 cm.

Höjdsprång öfver häst:

1:a pris, silfverkanna,	H. Andersson, L. S.,	206 cm.
2:a pris, silfverpokal,	D. Jarlén, L. S.,	200 cm.

Mellansprång öfver häst:

1:a pris, silfverpokal,	H. Andersson,	380 cm.
2:a pris, silfverbägare,	G. Olsson, L. S.,	290 cm.

Till *brottning* hade mött ett flertal brottare.

T. Aronsson, I. V., lyckades i andra liftaget lägga Fritz Andersson, G. A. I. S.

A. Sjöholm, G. A. I. S., likaledes i andra liftaget, A. Samuelson, G. A. I. S.

Ad. Helgesson, Ö. I. S., segrade öfver John Nilsson, G. Sp. K.

H. May, M. I. S., öfver Edv. Andersson, G. A. I. S.

I andra omgången blef hr Aronson besegrad af hrr Helgesson och Sjöholm, hvilken senare lades af hr May. Slutligen segrade hr Helgesson öfver hr May.

1:a pris, silfverkanna, Helgesson.

2:a pris, silfverpokal, May.

3:e pris, silfverpokal, Sjöholm.

4:e pris, silfverbägare, Aronsson.

Till slut följde prisutdelning, hvarvid äfven sommarens pris utdelades.

En talrik publik öfvervar såväl faninvigningen som täflingarne.

N. T. f. J.

I. F. K. XII, Lund. Vid sammanträde den 25 november valde föreningen ny styrelse: J. G. Hamberg, ordförande, C. F. Flach, v. ordförande, Fr. Bonde, skattmästare, A. G. Hamberg, sekreterare, J. Sack, v. sekr., Alb. Persson, klubbmästare, M. Möller, materialförvaltare.

P:s P:s.



Sterling

Amerikas bästa och elegantaste
velociped

säljes i Upsala hos

A. F. & J. NYMAN

8 Svartbäcksgatan 8.



Aktiebolaget Bröderna Langborg

Å. T. 781. 6 Birger-Jarls-gatan 6, Stockholm. R. T. 22 84.

Största lager af idrottsartiklar.

För sommar

Victor bicycles
Lawn Tennis
Fotboll

Artiklar för
Allmän Idrott
och
Gymnastik.

För vinter

Skidor | Kälkar
Skridskor | Sparkstöttingar
Beklädnader.

Priskuranter gratis och franco.

SKRIDSKOR

Floretter och Florettklingor

till lägsta priser.

Velocipeder emottagas till vinterförvaring

hos

Bernhard Öberg & C:o

14 Svartbäcksgatan 14, Upsala.

Riks och allm. telefon 200.

Herrar Affärsmän

torde observera att "Sport" säljes bland en köpstark publik.

Annonspriset är 40 öre pr kv.cm.

RUDOLF ÖSTERBERG

Segelmakeri,

Rikstelefon 566.

Tågverkshandel,

Allm. telefon 20 05.

Lager af: Tågvirke, Segelduk, Flaggor, Block, Wirerope, m. m. till utrustning af kuttrar och större fartyg.

Allm. t. 7300.

Sven Scholanders

Rikst. 748.

Fotografiska Magasin

14 Brunkebergstorg 14, Stockholm.

Handkamerorna

SVEA

och

Svenska Express

fr. 35 till 300 Kr. m. fl.

Uppseendeväckande NYHET!

VELOX

Snabbaste kopieringspapper!

Obegränsadt hållbart.

Aristiskt och lätt att behandla.

Eastmans kameror att

ladda i dagsljus från

Kr. 20 till högre pris.

Statif-Kameror, Objektif-

lanternor o. lanternbilder,

plåtar o. alla utensilier.

Allt af bästa fabrikat och till billigaste pris.

Obs.! Nytt supplement till sednaste fotografiska priskurant **nu** utkommen!
Sändes gratis på begäran!

Sportpriser

såsom Dryckeskannor, Pokaler, Bägare, Dryckeshorn m. m. Bäst och billigast från

Juvelerare M. W. Rothoffs fabrik, Upsala.

Sportmärken och Medaljer alla slag på beställningar.